

蝴蝶

穿越成反派亞如何活命

2

ndae

สารบัญ

ตอนที่ 14 4

ตอนที่ 15 20

ตอนที่ 16 36

ตอนที่ 17 52

ตอนที่ 18 68

ตอนที่ 19 84

ตอนที่ 20 100

ตอนที่ 21 114

ตอนที่ 22 128

ตอนที่ 23 144

ตอนที่ 24 160

ตอนที่ 25 174

ตอนที่ 26 190

ตอนที่ 27 202

ตอนที่ 28 214

ตอนที่ 29 228

ตอนที่ 30 242

The background is a warm, golden-brown gradient with soft, glowing light spots and stylized, wispy clouds. A faint watermark of a tiger's face is visible on the left side, and the Khmer text 'ក្រសួងសុខាភិបាល' (Ministry of Health) is written diagonally across the center. The main title is enclosed in a white rectangular frame with decorative corner elements.

ពេលកំ 14

เห็น้อยจ้งเลย
อะ!

ไม่ยากเดินแล้ว
อยากนอนตรงนี้
แล้วรอคนมาเก็บศพ

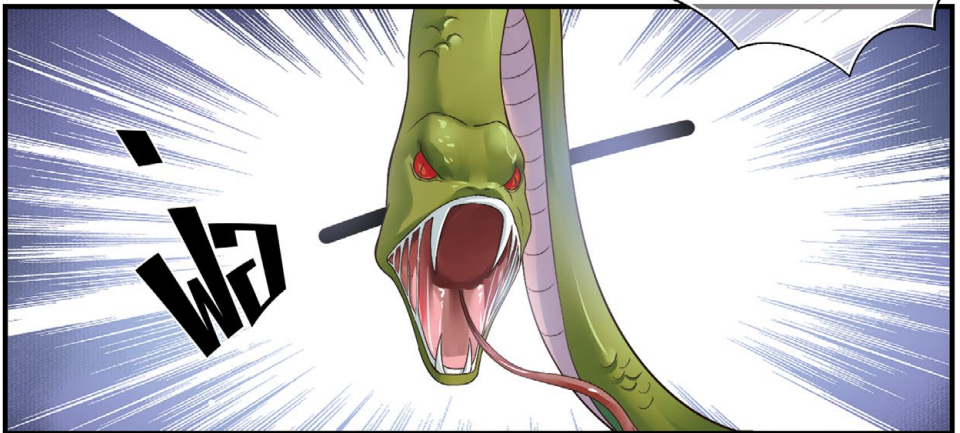
เอ๋? ข้าเดินข้าขนาดนี้
แต่เจ้าดูไม่รีบร้อนเลย
สักนิด

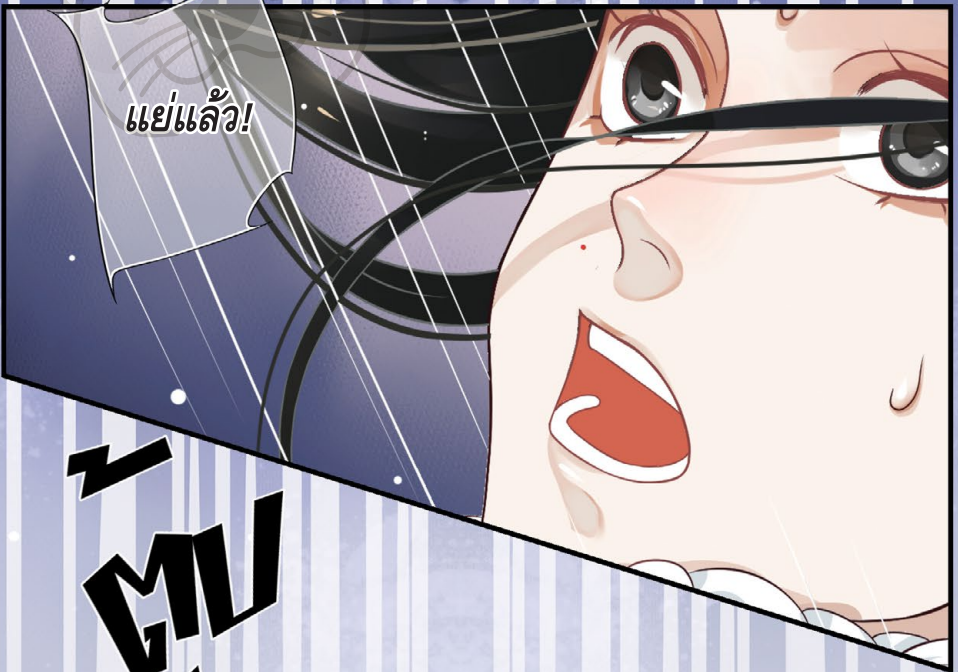
เจ้าไม่ยอมขึ้นก็เลย
ก็เพราะข้านี้

...

แม่แล้ว!

1
1
1

สามร้อยสี่สิบสองดวง...
สามร้อยสี่สิบสามดวง...
สามร้อย...

นับดาวไม่ถึง
สามร้อยกว่าดวงแฉะนะ
ทำไมเย็นเหลือจึง
ยังไม่มาช่วยฉันอีก...

คงไม่ได้ทั้งหมด
แล้วหนีไปแล้ว
หรือกนะ...

ฮัม

เจ้ามาเก็บศพข้าหรือ

...ไม่ใช่

นี่ก็หลบไปหน่อย
ข้าจะนับดาวต่อ
เจ้าบังวิญข้าหมดแล้ว

ฮือ~ พี่ชาย
ไว้ชีวิตข้าด้วย!

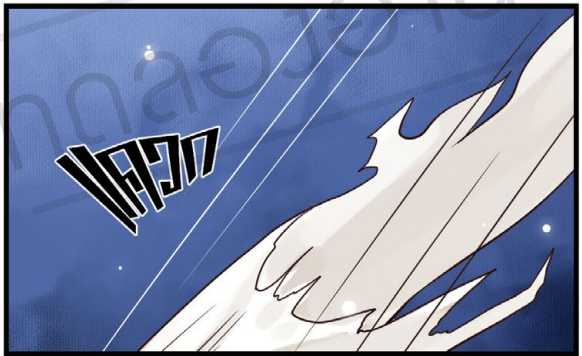

น่าจะ
กระตุกเคลื่อน

ฉับ

ใช้กระบี่ชั้นยอด
มาตัดกิ่งไม้เนี่ยนะ...

ฉีก

เสร็จแล้ว
ทำแผลเช่นนี้ไปก่อน

ฝีมือใช้ได้นี่!
เดาไม่ออกเลยว่า
เจ้าเป็นองค์ชาย
ผู้สูงศักดิ์มาก่อน

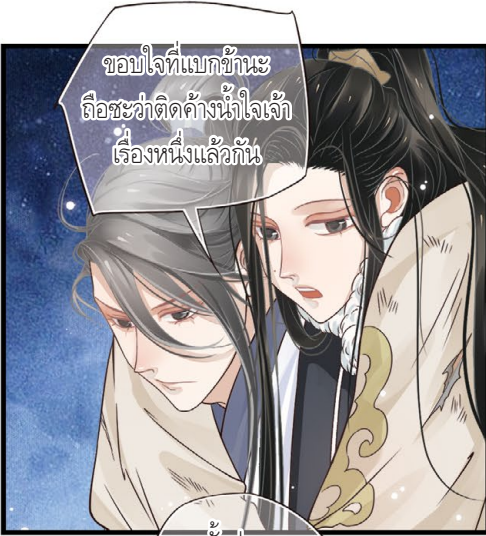
ชั้นมา
ข้าจะแบก
เจ้าเอง

เป็นถึงพระเอก
แต่กลับช่วยทำแผลให้ฉัน
แถมยังจะแบกฉัน
ลงจากเขาอีก
การกระทำแบบนี้...

องค์หญิงหย่งหนิง
อย่าโทษกันเลยนะ...
นี่มันเหตุบังเอิญ
ทั้งนั้น

ขอบใจที่แบกข้านะ
ถือชะวักติดค้ำหน้าใจเจ้า
เรื่องหนึ่งแล้วกัน

ครั้งก่อน
เจ้าก็แบกข้า

ไม่ทันแล้ว
ต้องรีบช่วยคนก่อน!

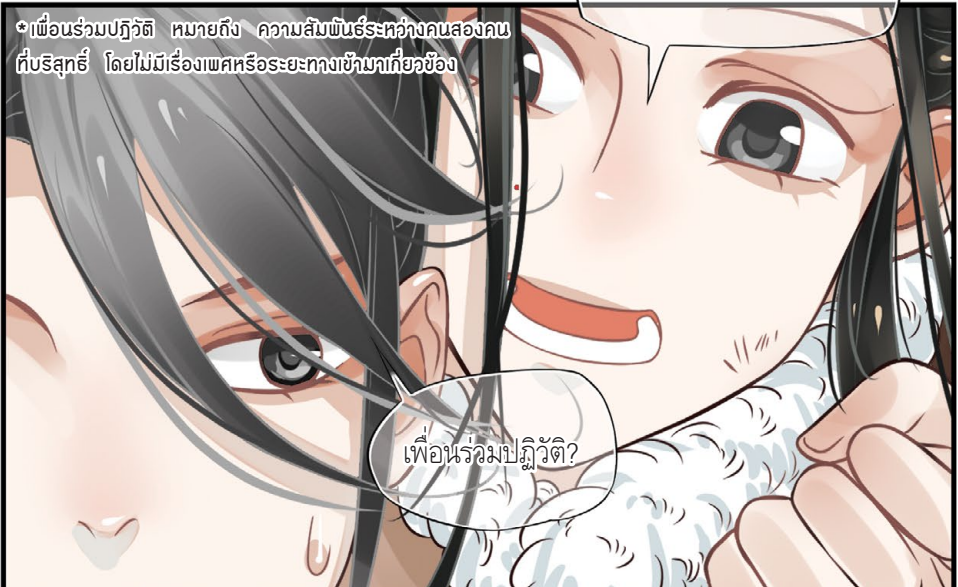

ที่แท้เจ้า
ก็ผู้ตัวเทวอ!

อืม แต่ตอนนั้น
ข้ายังคิดว่าเจ้าคือฮ่องเต้
แห่งแคว้นเป่ย์...

เย่ยนเหอชิง! ตอนนั้นพวกเรา
เป็นเพื่อนร่วมปฎิวัติ*กันแล้วสินะ!

*เพื่อนร่วมปฎิวัติ หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างคนสองคน
ที่บริสุทธิ์ โดยไม่มีเรื่องเพศหรือระยะทางเข้ามาเกี่ยวข้อง

เพื่อนร่วมปฎิวัติ?

ใช่! เพื่อนร่วมปฐิวัติ!
มิตรภาพมากกว่า
ความเป็นความตาย!
ไม่เกี่ยวกับระยะทาง!
เจียบงันไร้เสียง!

เหมือนแสงไฟ
ที่ไม่มีวันหมดดับ สว่างเจิดจ้า
เผาผลาญทุกสิ่งให้เป็นจุณ!

อะเฮ้ย!!

คืนนี้ห้องฟ้าช่างสวยดีจริง
จู่ๆ ข้าก็อยากร้องเพลง
เกี่ยวกับมิตรภาพขึ้นมา!

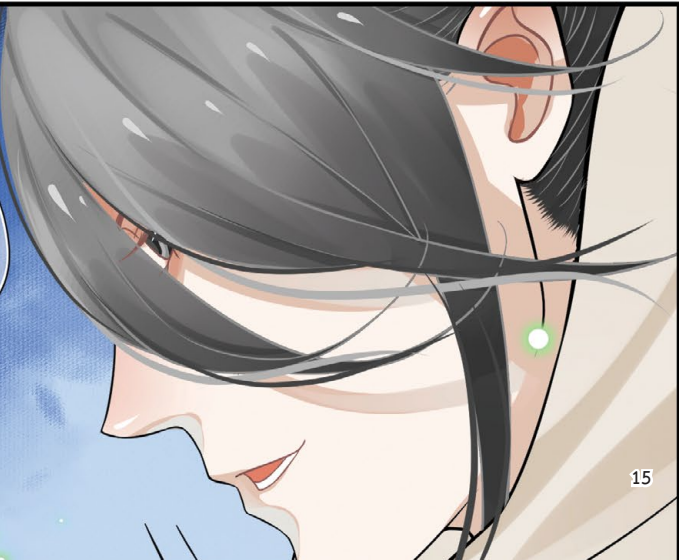
...เพลงอะไร

แม่ให้ไหลไปทาง
ทิศตะวันออก~ ดาราบนฟ้า
เข้าร่วมกับกลุ่มดาวเปียโต่ว
ยาธียา อียา อียา! ไ้!

ความเป็นตาย
รินให้แก่สุราหนึ่งจอก
ได้...

เลิกร้องได้แล้ว
เดี๋ยวตกลงไปหิ้งคู่
กอดข้าไว้แน่นๆ

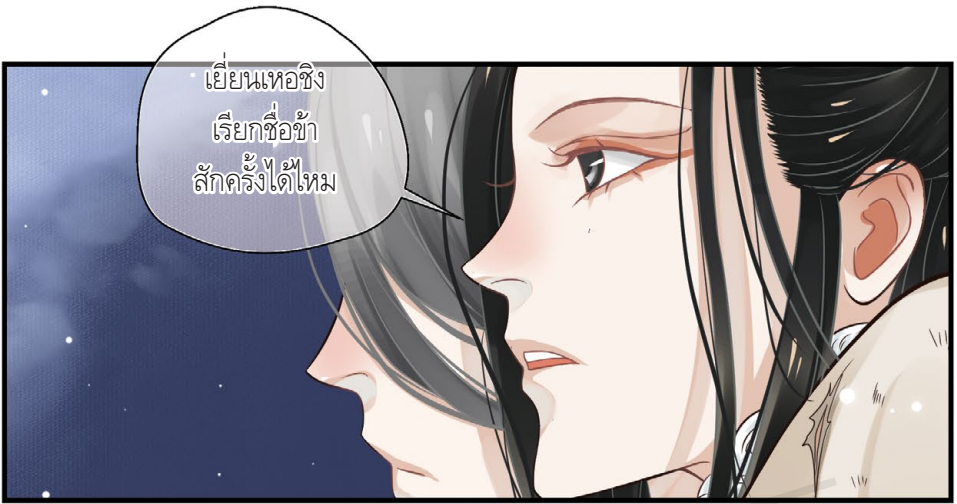
...ก็ได้

ถึงวังหลวงแล้ว

ความหุรหุราเช่นนี้
หากอยู่ในเทพนิยาย
บางทีอาจสลายหายไป
กับตาก็ได้...

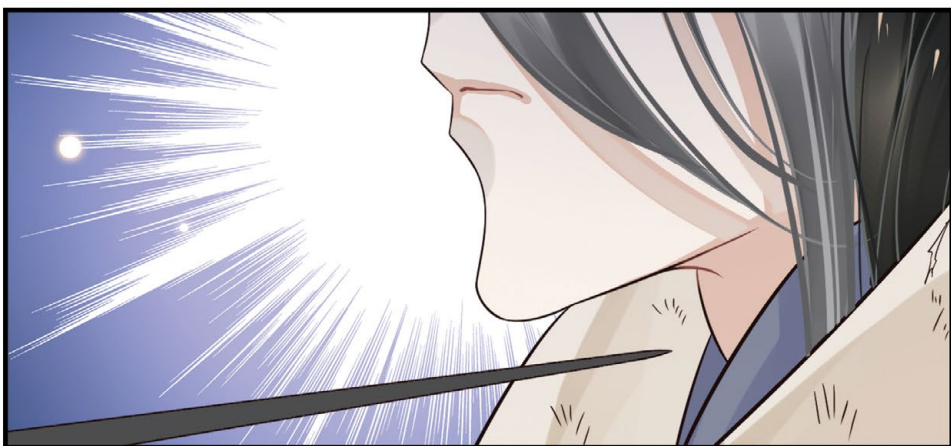
เยียนเหอชิง
เรียกชื่อข้า
สักครั้งได้ไหม

เซียวอวี่อัน

อืม
ข้าเอง
ไปกันเถอะ

แอบลักพาตัวฝ่าบาท
ออกจากวัง
เจ้าหน้าที่ความตายเป็นพื้นแน่
เยียนเหอชิง!

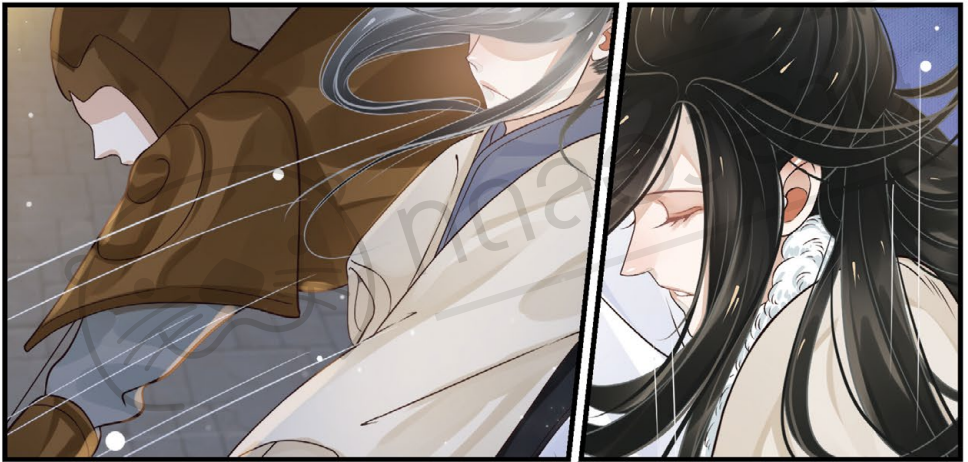
ព្រឹត្តិ ១៥

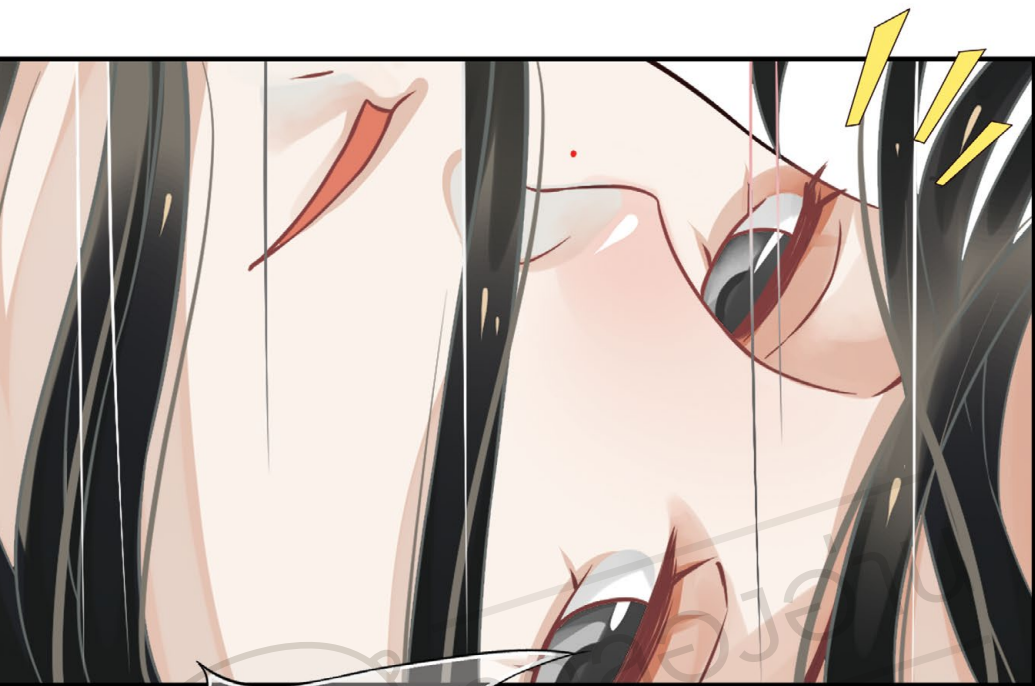

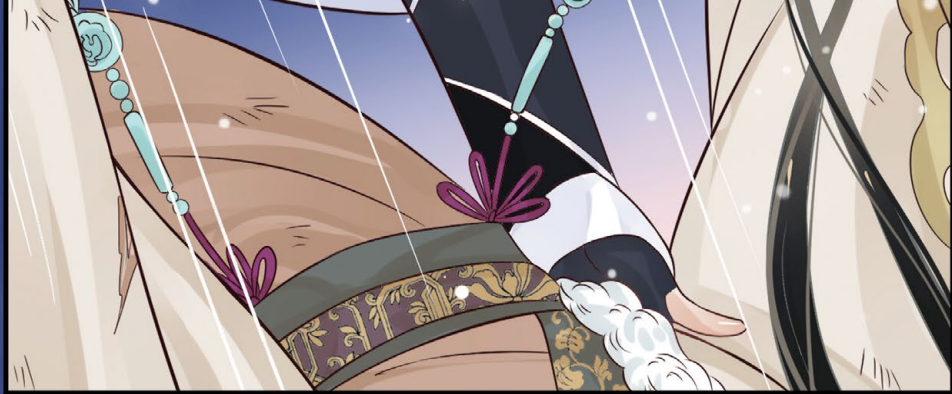
...เจ้า
เข้าใจผิดแล้ว

คนที่หนีอยู่ลึกลับมาหลายวัน
จนตอนนี้สลบไปแล้ว

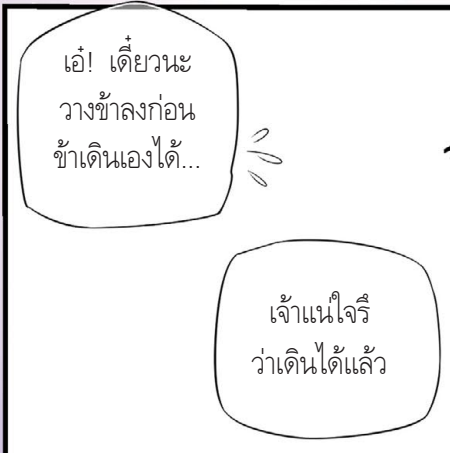

ตีเห็นตีมาตา

นี่มันเรื่องอะไรกัน
เหมือนเมื่อก็
ข้าจะเพลอหลับไป...

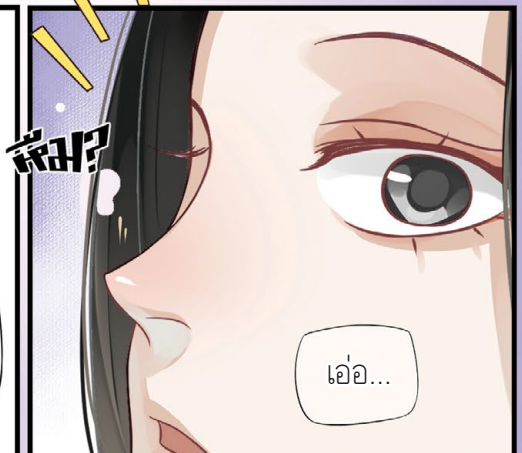

คุณพี่ครับ
นายอ้อมผิดคนแล้ว!
อ้อมทำเจ้าหญิงแบบนี่ต้องสำหรับ
องค์หญิงหยงหนิงสิ!

เอ๋! เดี่ยวนะ
วางข้าลงก่อน
ข้าเดินเองได้...

เจ้าแน่ใจ
ว่าเดินได้แล้ว

ล้ม?

เอ๋อ...

เหล่าทหารมุง

มาถึงตั้งแต่
เมื่อไหร่เนี่ย?

...ตอนที่เจ้าหลับ

ฝ่าบาท
พระองค์เป็นอะไร
หรือไม่พะยะคะ

เยียนเหอซิง
ได้บังคับับพระองค์
หรือไม่...

ฮะ?
ข้าไม่เป็นอะไร
พวกเรา ก็แค่
ไปห้องลาดตรีมา

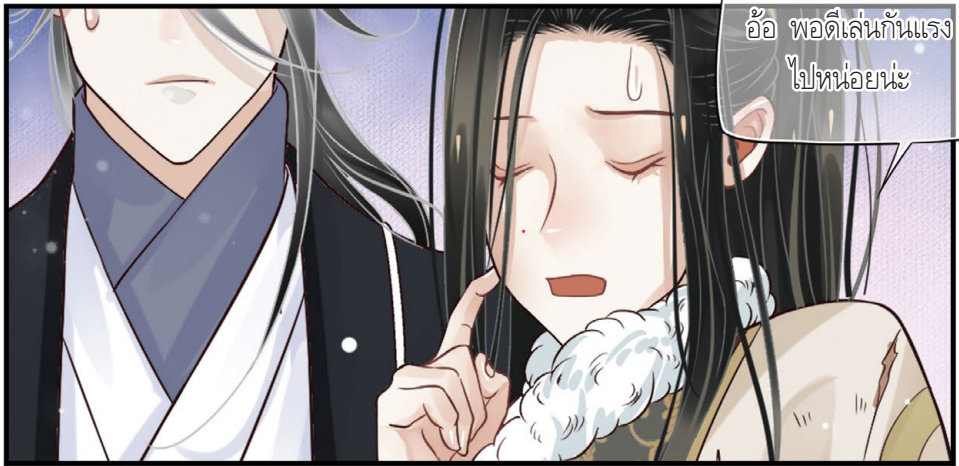

ฝ่าบาท
ไปห้องลาดตรี
ก็น่า...

ไม่น่ามีสภาพเช่นนี้นะ
พะยะค่ะ?

ความสัมพันธ์
ซับซ้อน

อ้อ พอดีเล่นกันแรง
ไปหน่อยนะ

เล่นกันแรงไปหน่อย?!

เล่นกัน?!

เล่นกันแล้ว?!

แต่...

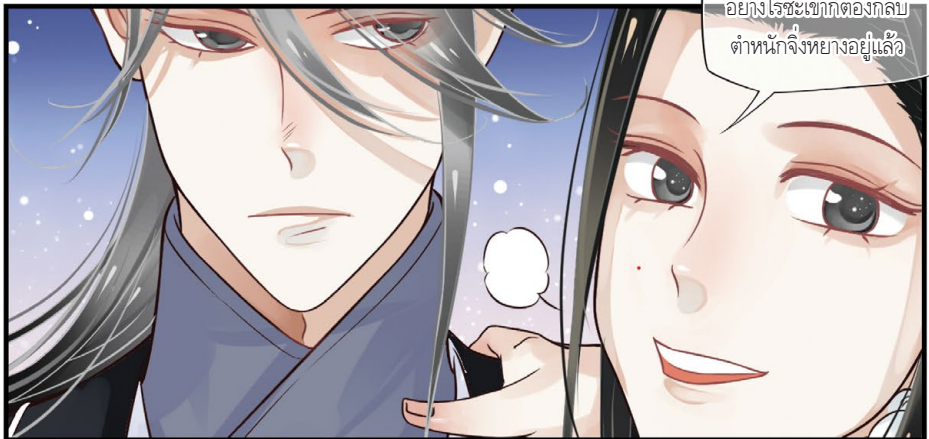

ฝ่าบาทได้รับบาดเจ็บ
ด้วยนี่พะยะค่ะ
เดี๋ยวกระหม่อมจะไปส่ง...

ไม่ต้องหรอก

พวกเจ้าตามหาข้า
มาทั้งคืนคงจะเหนื่อยแ่
รีบกลับไปพักผ่อนเถอะ!

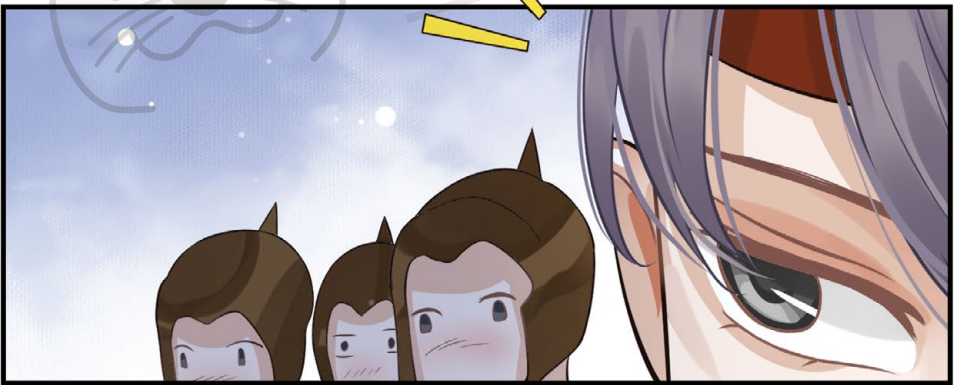
ให้เยียนเหอชิงไปส่งข้าก็พอ
อย่างไรซะเขาก็ต้องกลับ
ทำหน้าที่จิ้งหยางอยู่แล้ว

รีบกลับไป

พักผ่อนกันซะนะ!

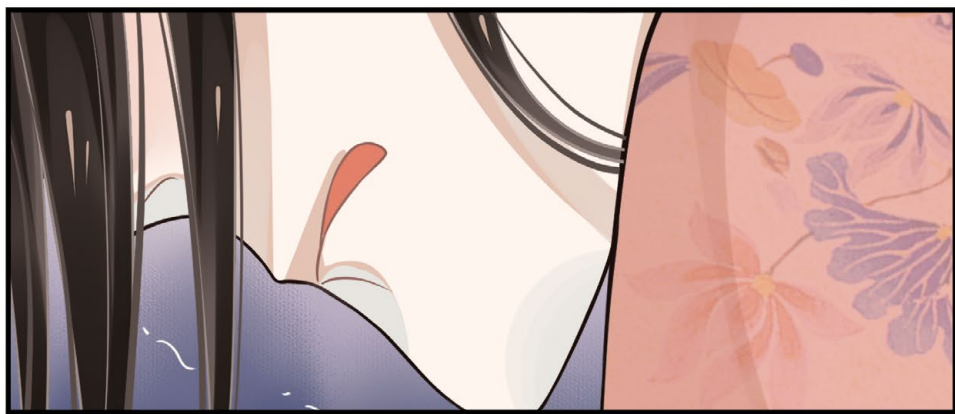
วังหลวงไม่หับสนุน
ให้พวกเจ้าเป็น
ออฟฟิศซินโดรม แล้วก็
ไม่มีเงินค่าโอทีให้ด้วย!

มองอะไรกันเล่า!
กลับจวนใครจวนมันเดี๋ยวนี!

มีประโยคหนึ่งกล่าวไว้ว่า
การนิมิตาเป็นการสนทนา
ที่สำคัญอย่างหนึ่ง
ของมนุษย์

เป็นสะพานแห่งการสื่อสาร
เป็นสีลันที่เข้ามาเติมเต็มชีวิต
อันสุดแสนจะน่าเบื่อ!

~

สก

~

สก

หรือจะเป็น
หลัวอัน...

~
แอด

ข้าขอเข้าไปคุย
ด้านในได้หรือไม่

อากาศด้านนอก
หนาวเพียงนี้
เชิญคุณชาย
ตามสบายเลยขอรับ

ได้ยินว่าฝีมือการบรรเลงพิณ
ของคุณชายเสียเป็นเลิศ
ไม่ทราบท่านเคยบรรเลง
ให้ฝ่าบาทฟังบ้างหรือไม่?

คุณชายฉินอวี่เป็นคนที่
อ่อนตัวโปรดปรานเสมอมา
ข้าไม่ควรไปขัดใจกับเขา
เป็นภรรยาที่สุด...

ข้าไร้ความสามารถ
ฝ่าบาทรู้สึกงำเสียพิณ
ของข้าไม่สดับพระกรรณ
ก็เลยไม่เคยเรียก
ไปบรรเลงสักครั้งขอรับ

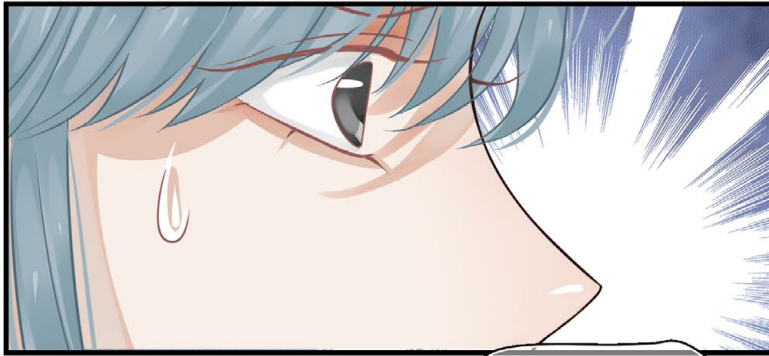
ถ้าเช่นนั้น
ในวังหลวงแห่งนี้
คงจะมีเพียงองค์ครักษ์หยางสินะ
ที่ได้ฟังคุณชายบรรเลงพิณ?

แม้ฝ่าบาทจะไม่เคย
โปรดปรานในตัวท่าน
แต่การลักลอบพบเจอกับ
องค์ครักษ์ประจักษ์กวางนั้น...

มีโทษถึงประหาร
เชียวนะ!

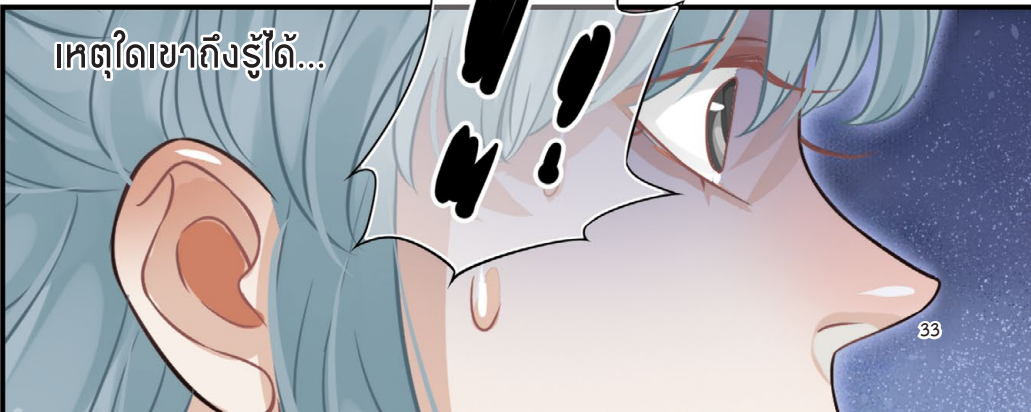
เป็นคนแปลกหน้า
ที่ส่งตุ้มหอมให้กัน
อย่างนั้นรี

อะ...ท่านอย่าได้
ใส่ร้ายป้ายสีข้าเลยขอรับ
พวกเราที่แคคนแปลกหน้า
ที่มีวาสนาร่วมกันเพียงเล็กน้อย

เหตุใดเขาถึงรู้ได้...

ท่าน
ต้องการอะไร

คุณชายเสี่ยว
ช่างฉลาดเฉลียวเสียจริง
ข้าจะพูดตามตรงก็แล้วกัน

ในขวดนี้
มียานอนหลับอยู่
ข้าต้องการให้เจ้า...

วางยาเยียนเหอชิง
และแก้มกับหูกับเขา
เพื่อให้ฝ่าบาททรงจับได้

ពេលក្រី 16